

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318205878
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8318205878.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v spore žalobkyne: D. H., Q.. X. X. XXXX, W. U. H. XX, F., X. G. X. XX, F., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, Bratislava - Ružinov, IČO: 50 361 368, o priznanie finančného zadost'učinenia vo výške 1242,78 Eur, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 5Csp/166/2018 - 66 zo dňa 14. marca 2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňi 600,- eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Mení rozsudok vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi 600,- eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietal a vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

2. Na základe vykonaného dokazovania ustálil súd prvej inštancie skutkový stav tak, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 19. 6. 2008, uzatvorenej medzi veriteľom R. U. G..Y.. a dlžníkom D. H. (ďalej len „žalobkyňa“) bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 60000,- Sk, ktorý sa zaviazala splatiť 60-timi splátkami po 1624,-Sk. Celková výška nákladov na poskytnutý úver bola 37 401,46 Sk. Ročná úroková sadzba bola 21%, RPMN 23,14%, splatnosť prvej splátky bola dňa 19. 7. 2008 a každej ďalšej k 19. dňu v mesiaci s tým, že dátum konečnej splatnosti je 19. 6. 2013. V článku 3, bod 5 zmluvy o úvere v spojení s čl. 4 bod 4.8. Obchodných podmienok bolo medzi stranami sporu uzatvorená Dohoda o zrážkach zo mzdy podľa §551 zákona č. 40/1964 Zb., ktorá bola zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo zmluvy o úvere v súlade s čl. 4., bod. 4.8. Obchodných podmienok pre úver. V článku 3, bod 7 zmluvy o úvere v spojení s čl. 11 bod 11.2. Obchodných podmienok si zmluvné strany dohodli rozhodcovskú doložku. Právny predchodca žalovaného, spoločnosť R. O. Y..N..K.. vyzvalo zamestnávateľa žalobkyne o vykonanie zrážok zo mzdy žiadosťou zo dňa 11. 7. 2012 z titulu omeškania žalobkyne s úhradou sumy 3817,89 Eur. Rozsudkom Okresného súdu Humenné, č.k. 5Csp/187/2016-94 zo dňa 31.10.2017, súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v zmluve o úvere

č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.6.2008 na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne z dôvodu, že predmetná dohoda bola posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka a teda ako neplatné zmluvné dojednanie, a to jednak z toho dôvodu, že bola posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka, ale aj pre jej rozpor so zákonom. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.12.2017. Súd prvej inštancie mal taktiež za preukázané, že Stály rozhodcovský súd zriadený pri N., G. G. J., G..Y.. rozsudkom č.k. R.-O. zo dňa 12.2.2017 zaviazal žalobkyňu zaplatiť právnomu predchodcovi žalovaného sumu 1858,14 Eur spolu s úrokom vo výške 21% zo sumy 1858,14 Eur od 2.12.2010 do zaplatenia istiny, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1858,14 Eur od 2.12.2010 do zaplatenia istiny, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania ku dňu splatnosti úveru 133,09 Eur, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenú odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru do dňa 1. 12. 2010 vo výške 775,80 eur, sumu dlžných poplatkov vo výške 38,18 eur, náhradu poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 112,24 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28. 2. 2014. Okresný súd Humenné rozsudkom č.k. 7Csp/56/2018-63 uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 1749,49 Eur s príslušným úrokom z omeškania z dôvodu, že v zmluve o úvere absentuje náležitosť podľa § 4 ods. 3 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto bola zmluva o úvere posúdená ako bezúroková a bezpoplatková. Súd prvej inštancie v predmetnom rozsudku zároveň aj určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 6. 2008 v čl. 4 Obchodných podmienok bod 4.6., je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

3. Na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 1 ods. 1, §3 ods. 3, 5, § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 2 ods.1 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, čl. 3 ods. 1, 2, 3, čl. 5, čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 a dospel k právnomu záveru, že žalobe je potrebné v časti vyhovieť, keďže podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa má spotrebiteľ právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa zodpovedá, avšak iba za predpokladu, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Uvedené teda nemožno zamieňať s právom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie konštatoval, že účelom poskytnutia zadosťučinenia je odčinenie ujmy a útrap za predpokladu, že sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný, diskriminovaný, pričom poskytnutie zadosťučinenia nepredstavuje sankciu za samotnú existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, aj keď určitý odstrašujúci a preventívny účinok je v zadosťučinení obsiahnutý. Z dôvodu, že právny predchodca žalovaného použil v zmluve o úvere neprijateľné zmluvné podmienky, na základe ktorých sa domáhal vykonania zrážok zo mzdy žalobkyne a z dôvodu, že rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 5Csp/187/2016-94 zo dňa 31. 10.2017 súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa Dohody o zrážkach zo mzdy súd dospel k záveru, že žalobkyňa si na súde úspešne uplatnila porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. K námietke žalovaného nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie súd uviedol, že žalovaný je právnym nástupcom pôvodného veriteľa pohľadávky, ktorý zanikol v dôsledku zlúčenia, teda na žalovaného prešli všetky práva a povinnosti. K namietanej prekážke právoplatne skončenej veci, keďže o žalobe na zaplatenie dlhu rozhodol rozhodcovský súd, súd prvej inštancie uviedol, že predmetný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje v danej veci prekážku právoplatne rozsúdenej veci, keďže rozsudok je založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke, teda tento predstavuje nulitný rozhodcovský rozsudok, ktorý nemôže vyvolať žiadne právne účinky a teda ani prekážku rozsúdenej veci. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za preukázané, že následkom konania žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu žalobkyňi vznikla ujma v nemajetkovej sfére, pričom toto konanie spoločnosti bolo spôsobilé privodiť jej ujmu vo sfére jej rodinného, súkromného a spoločenského života. Na základe listu právneho predchodcu žalovaného zamestnávateľ žalobkyne vykonal z jej mzdy v období od júla 2012 do mája 2016 zrážky vo výške 3741,13 Eur, pričom mu patrila len suma 1991,64 Eur. Následne v októbri 2016 bol žalobkyňi doručený ďalší list žalovaného, v ktorom jej dlh bol vyčíslený na ďalšiu sumu 2398,20 Eur. Z dôvodu uvedeného konania bola žalobkyňa nútená podať žalobu o zdržania sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. V tomto konaní bola žalobkyňa úspešná, teda úspešne uplatnila porušenie svojho práva, za ktoré zodpovedá žalovaný. Vzhľadom na uvedené boli naplnené podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Vychádzajúc z uvedeného porušenia práv žalobkyne ako spotrebiteľa zo strany žalovaného, intenzity zásahu do práv spotrebiteľa, výšky nedôvodne požadovanej sumy žalovaným, dĺžky trvania závadného stavu a objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobkyne, považoval

súd právny základ nároku na finančné zadosťučinenie za plne dôvodný a za primerané finančné zadosťučinenie považoval sumu 600 Eur.

4. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia §255 CSP. Vzhľadom na to, že úspech ako aj neúspech žalobkyne i žalovaného v predmetnom konaní boli porovnateľne rovnaké, žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku vo výroku o náhrade trov konania podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Namietala nesprávne zistenia skutkového stavu ako aj nesprávne právne posúdenie veci.

6. Uviedla, že názor súdu prvej inštancie, ktorým sa riadil pri rozhodovaní o náhrade trov konania je mylný, ak v predmetnej veci uvažoval o pomere úspechu a neúspechu vzhľadom na pomer úspechu medzi sumou uplatnenou žalobou a sumou, ktorú súd priznal. Poukázal na to, že ak súd prvej inštancie priznal nárok vo výške podľa vlastnej úvahy, teda žalobkyňa mala plný úspech čo do právneho základu. Ak výška priznaného nároku závisí výlučne od úvahy súdu, v takomto prípade je žalobca plne úspešný vo veci samej, a teda mu patrí plná náhrada trov konania. V súvislosti s uvedeným poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 2Co/13/2017, 4Co/63/2017, 24Co/49/2017, 24Co/49/2017, 13Co/49/2018 a iné. Vzhľadom na uvedené navrhla v napadnutom výroku rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. V zákonom stanovenej lehote voči výroku o priznaní finančného zadosťučinenia vo výške 600,- Eur ako aj voči výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalovaný namietajúc nespĺnenie procesných podmienok na vydanie rozhodnutie, porušenie práva na spravodlivý proces, inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nedostatočne zistený skutkový stav z dôvodu nevykonania navrhnutých dôkazov ako aj ich nesprávne posúdenia a nesprávne právne posúdenie veci.

8. V odvolaní žalovaný namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie, keďže k porušeniu práv žalobkyne na ochranu spotrebiteľa došlo existenciou neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o úvere, ktorú však nekoncepoval. Na základe uvedeného podľa názoru žalovaného nedošlo k naplneniu podmienok ustanovených § 3 ods. 5 zákona, keďže žalovaný nezodpovedá za porušenie práva žalobkyne a taktiež ho nemožno považovať za dodávateľa v úverovom vzťahu vzniknutom na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Zároveň mal za to, že s R. U., G.Y. tvorí nerozlučné spoločenstvo, a teda aj táto mala byť žalovanou stranou. Žalovaný poukázal na to, že si uplatnil svoje právo na zaplatenie pohľadávky od žalobkyne prostredníctvom Dohody o zrážkach zo mzdy, keďže v čase keď si ho uplatnil, neexistovalo súdne rozhodnutie, podľa ktorého by zmluva bola bezúročná a bez poplatkov a ani rozhodnutie o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Poukázal na to, že samotná žalobkyňa porušila podmienky úveru, keď nezaplatila svoj dlh z titulu úveru, a teda nebola splnená podmienka, že by na strane spotrebiteľa došlo k ujme alebo jej hrozbe. Žalovaný taktiež namietal, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje, akým spôsobom súd dospel k záveru o tom, že suma 600,-Eur je primeraná. Uviedol, že v rozhodnutí absentuje akýkoľvek výpočet, úvaha o stanovení a určení predmetnej sumy, čo nie je právne akceptovateľné a spôsobuje to nepreskúmateľnosť samotného rozhodnutia. Čo sa týka rozhodcovskej doložky žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu II.ÚS 499/2012, z ktorého vyplýva, že rozhodcovský súd je oprávnený posudzovať platnosť rozhodcovskej zmluvy a tým aj svoju vlastnú právomoc. Postup súdu prvej inštancie na základe uvedeného nálezu považoval za konanie nad rámec ustanovenia § 21 ods. 1 rozhodcovského zákona. Záverom žalovaný uviedol, že súdy sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy a aj ochrana spotrebiteľa má mať svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti.

9. Žalobkyňa ani žalovaný sa k odvolaniu protistrany, napriek súdom doručenej výzve, nevyjadrili.

10. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia

rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné a odvolanie žalovaného je nedôvodné.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

12. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedali vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistenom skutkovom stavu. Žalobkyňa ako aj žalovaný v odvolaní síce namietali nedostatočne zistený skutkový stav, ktorý neobstojí z dôvodu, že existujú prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, avšak žiadne ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení neoznámili ani nepredložili.

13. K námietkam žalovaného spočívajúcim v nesprávnom posúdení pasívnej vecnej legitímácie súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že na právneho predchodcu žalovaného (spoločnosť R. O., Y.N.K.) bola postúpená pohľadávka zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, teda v zmysle § 524 ods.2 Občianskeho zákonníka na neho prešli všetky práva a povinnosti jeho právneho predchodcu, a to R. U., G.Y... vyplývajúce z predmetného úverového vzťahu. Následne v dôsledku zániku spoločnosti R. O., Y.N.K. z dôvodu jej zlúčenia, došlo prostredníctvom univerzálnej sukcesie k prevodu všetkých práv a povinností zo spoločnosti R. O., Y.N.K. na jej právneho nástupcu, a to žalovaného. Vzhľadom na uvedené je nevyhnutné konštatovať, že žalovanému svedčí pasívna legitímácia vyplývajúca z hmotného práva, keďže práve tento bol nositeľom nielen práv, ale aj povinností, keďže singulárnou sukcesiou došlo k ich prevodu z R. U., G.Y.. na spoločnosť R. O., Y.N.K. a prostredníctvom univerzálnej sukcesie, prešli tieto práva a povinnosti na žalovaného. Žalovaný svoje práva voči žalobkyňi vyvodzoval zo zmluvy o úvere v spojení so zmluvou o postúpení pohľadávky, preto si musel byť vedomý toho, že postúpením pohľadávky na neho prešla aj zodpovednosť za obsahovú stránku zmluvy, na základe ktorej pohľadávka vznikla a teda v prípade, ak táto zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, muselo mu byť zrejmé, že za tieto bude zodpovedať. Odvolací súd však dáva do pozornosti aj to, že práve konaním žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu R. O., Y.N.K., ktorý sa domáhal vykonania zrážok zo mzdy žalobkyne na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky došlo k porušeniu práva na ochranu spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, teda práve za uvedené konanie zodpovedá žalovaný a jeho pasívna vecná legitímácia v konaní je daná. Čo sa týka námietky žalovaného, že si uplatnil svoje právo na zaplatenie pohľadávky prostredníctvom Dohody o zrážkach zo mzdy v čase, kedy uvedená Dohoda nebola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, k uvedenému odvolací súd uvádza, že zmluvná podmienka trpí neprijateľnosťou a s tým spojenou neplatnosťou od momentu jej dojednania, teda nie až momentom rozhodnutia súdu o jej neprijateľnosti. Porušenia práva na ochranu spotrebiteľa sa dodávateľ svojím konaním dopúšťa už momentom jej sformulovania do zmluvy, resp. jej dojednania medzi zmluvnými stranami. Argumentum a minori ad maius, je nevyhnutné posúdiť konanie žalovaného, ktorým sa domáhal plnenia na základe využitia takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky za konanie naplňujúce predpoklady ustanovenia 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

14. Čo sa týka samotnej podstaty veci, a teda nároku na priznanie primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, odvolací súd konštatuje, že predmetné ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadostučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom tohto inštitútu je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie tohto práva je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto nároku, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

15. Odvolací súd má za to, že pri rozhodovaní o predmetnom nároku, je nevyhnutné prihliadať na okolnosti prípadu. Práve v predmetnom prípade však právny predchodca žalovaného (R. U., G.Y..) ako subjekt podnikajúci v oblasti poskytovania úverov musel poznať zákonnú úpravu

týkajúcu sa poskytovania úverov a všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje. Napriek tomu zákonné ustanovenia nedodrжал a ním pripravená formulárová zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Právny predchodca žalovaného (R. O., Y..N..K..) pohľadávku vzniknutú z takto koncipovanej zmluvy, spolu so všetkými právami a povinnosťami odkúpil a domáhal sa jej zaplataenia prostredníctvom Dohody o zrážkach zo mzdy ako aj prostredníctvom rozhodcovského konania. Právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Humenné č.k. 5Csp/187/2016-94 zo dňa 31.10.2017 bola uložená právnomu predchodcovi žalovaného povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy dojednanej v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.6.2008 voči žalobkyni z dôvodu, že predmetná dohoda bola posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka a zároveň rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 7Csp/56/2018-63 bola zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 6. 2008 v čl. 4 Obchodných podmienok bod 4.6. určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vzhľadom na uvedené, teda že sa právny predchodca žalovaného, spoločnosť R. O., Y..N..K.. dopustila konania, ktoré porušovalo právo na ochranu spotrebiteľa a spotrebiteľ, teda žalobkyňa, si vo vyššie uvedených konaniach úspešne uplatnila ochranu týchto svojich práv, odvolací súd mal za preukázané naplnenie podmienky vyplývajúcej z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa a teda samotný základ uplatneného nároku.

16. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia odvolací súd je toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 600 Eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Suma 600 eur predstavuje cca 34% toho, čo by žalovaný, resp. jeho právny predchodca od žalobkyne zinkasovali nad výšku istiny (vychádzajúc z rozhodnutia Okresného súdu Humenné č.k. 7Csp/56/2018-63). Konaním právneho predchodcu žalovaného žalobkyňa bola vystavená rozhodcovskému konaniu napriek skutočnosti, že pre takéto konanie neexistoval zákonný predpoklad - platná rozhodcovská doložka. Výsledkom rozhodcovského konania bolo vydanie rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu, v dôsledku čoho bola žalobkyňa vystavená hrozbe iniciovania núteného výkonu rozhodnutia v rámci exekučného konania žalovaným napriek tomu, že rozhodcovský rozsudok ako ničotný akt nevyvoláva právne účinky. V dôsledku doručenia Dohody o zrážkach zo mzdy právnym predchodcom žalovaného zamestnávateľovi žalobkyne, tento vykonával z jej mzdy zrážky napriek tej skutočnosti, že takáto dohoda bola neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti. S poukazom na uvedené okolnosti nemožno pochybovať, že výška súdom prvej inštancie priznaného primeraného finančného zadosťučinenia je adekvátna skutočnostiam prejednávaného prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobkyni - spotrebiteľovi a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

17. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil aj správny právny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania nedošlo k zmene v týchto skutkových zisteniach. Odvolací súd preto v celom rozsahu poukazuje na správne zdôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, s výnimkou rozhodnutia o náhrade trov konania a konštatuje, že žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadnu takú relevantnú skutočnosť, ktorá by bola spôsobilá privodiť zmenu alebo zrušenie rozsudku.

18. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd konštatoval bezúčnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru a s tým súvisiace nesplnenie podmienok na platné postúpenie bankového úveru na žalobcu, ostatné námietky žalobcu považoval za irelevantné.

19. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 600,- Eur ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

20. Čo sa týka výroku o náhrade trov konania, odvolací súd sa nestotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý výšku nepriznaného finančného zadosťučinenia považoval za neúspech žalobkyne v konaní. Odvolací súd uvádza, že žalobkyňa je potrebné považovať za plne procesne úspešnú,

keďže mala úspech čo do základu uplatneného nároku a samotná výška priznaného nároku následne závisela výlučne od úvahy súdu. Obdobný záver vyplýva aj z komentára k Civilnému sporovému poriadku (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 926 s.), podľa ktorého zásadu úspechu treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku, pričom v týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, keďže žalobcu nemožno zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Vzhľadom na uvedené je teda potrebné konštatovať, že žalobkyňa má právo na plnú náhradu trov konania, výlučne však iba z prisúdenej sumy.

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s ustanovením § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 tak, že úspešnej žalobkyni v odvolacom konaní priznal náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).